

Sygn. akt II Ca 971/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Wojtkiewicz
Sędziowie:	SO Elżbieta Woźniak (spr.) SO Sławomir Krajewski
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Klepacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lutego 2013 roku w S.

sprawy z powództwa **T. F.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.**

o ustalenie

na skutek apelacji wniesionej przez powódkę

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie

z dnia 13 lutego 2012 r., sygn. akt I C 1711/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powódki T. F. na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

II Ca 971/12

UZASADNIENIE:

Wyrokiem z dnia 13 lutego 2012 roku Sąd Rejonowy Szczecin Centrum w Szczecinie oddalił powództwo T. F. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością o ustalenie, że wstąpiła ona w stosunek najmu garażu zlokalizowanego w S. przy ulicy (...), stanowiącego własność pozwanej w miejsce zmarłego najemcy M. F. (punkt I), oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 77 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji przede wszystkim wskazał, iż powódka miała interes prawny o jaki mowa w art.189 kpc w ustaleniu wstąpienia w stosunek najmu garażu po śmierci jej męża. Jednocześnie Sąd wyjaśnił, że

przepis na jaki powódka się powoływała - art.691 kc nie ma zastosowania do lokali użytkowych, normuje bowiem wstąpienie w stosunek najmu lokalu mieszkalnego.

W podnoszonej przez powódkę kwestii przynależności do niej prawa najmu garażu jako nabytego w trakcie małżeństwa z M. F., Sąd wskazał, iż w rozpoznawanej sprawie powódka wystąpiła z żądaniem ustalenia wstąpienia w stosunek najmu, czyli jej żądanie było sprzeczne z argumentacją dotyczącą przynależności do niej prawa najmu garażu jako nabytego w trakcie trwania małżeństwa.

Sąd Rejonowy także wskazał na niezasadność poglądu powódki co do przynależności garażu do prawa do lokalu mieszkalnego, podnosząc, że garaż jako, że nie jest ruchomością nie może być przynależnością o jakiej stanowi art.51 kc.

Sąd rozważył także, czy prawo najmu nie stanowi elementu spadku po M. F. i wskazał, że wobec uregulowania wynajmowania garaży w uchwale wspólników pozwanego z 2009 roku prawo najmu garażu było ściśle związane z osobą zmarłego najemcy.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka, zaskarżyła go w całości wnosząc o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej do ponownego rozpoznania.

Apelująca zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. obrazę przepisu art.299 w zw. z art.233 § 1 kpc polegającą na nieprzeprowadzeniu dowodu z przesłuchania powódki, pomimo że w sprawie istniała konieczność uzupełnienia zebranego materiału dowodowego ze względu na niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia, to jest istnienia interesu prawnego powódki w ustaleniu prawa najmu, okoliczności wstąpienia w ten stosunek, ewentualnie kontynuowania istniejącego stosunku najmu, w szczególności, że przesłuchanie jedyne go świadka - R. F. nie mogło tych faktów wyjaśnić,

2. obrazę art.328 § 2 kpc polegającą na niewskazaniu w uzasadnieniu wydanego wyroku przyczyny nieprzeprowadzenia wnioskowanego dowodu z przesłuchania powódki T. F. a także niewskazaniu ewentualnych przyczyn niedopuszczenia z urzędu dowodu z przesłuchania powódki, pomimo konieczności wyjaśnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy,

3. nierozpoznanie istoty sprawy - Sąd Rejonowy - pomimo zawartych w pozwie żądań ewentualnych, tj. ustalenia, że powódka wstąpiła w stosunek najmu garażu, ewentualnie ustalenia, że stosunek najmu pomiędzy powódką, a pozwaną istnieje - wydał rozstrzygnięcie opierając się jedynie na rozważaniach dotyczących możliwości wstąpienia powódki w stosunek najmu.

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego przedstawionego przez strony. Ustalenia faktyczne Sąd drugiej instancji w pełni podziela bez potrzeby ich powielania.

Także ocena prawna zgłoszonego przez powódkę w niniejszym postępowaniu roszczenia zasługuje na pełną aprobatę.

Odnosząc się do zarzutów apelacyjnych podnieść należy, iż przywoływany w pierwszym zarzucie apelacyjnym przepis art.299 kpc stanowi o subsydiarności dowodu z przesłuchania stron, stosownie do jego treści, jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały nie wyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów zarządzi dowód z przesłuchania stron. Zatem do zarządzenia przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron niezbędne jest łączne spełnienie dwóch przesłanek, po pierwsze: wyczerpanie środków

dowodowych lub ich brak, i po drugie: pozostanie nie wyjaśnionych faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron nie powinno w żadnej mierze zastępować inicjatywy dowodowej stron w postępowaniu cywilnym. W apelacji powódka wskazała na konieczność przeprowadzenia tego dowodu ze względu na nie wyjaśnienie faktów koniecznych do rozstrzygnięcia w przedmiocie interesu prawnego jej w ustaleniu prawa najmu, okoliczności wstąpienia w ten stosunek, ewentualnie kontynuowania istniejącego stosunku najmu. Tymczasem Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu wskazał, iż interes prawny w ustaleniu, iż wstąpiła ona w stosunek najmu garażu po jej zmarłym mężu nie budzi wątpliwości, zatem na tę okoliczność nie było w ogóle potrzeby przeprowadzania dodatkowych dowodów. Jeśli chodzi o okoliczności wstąpienia powódki w stosunek najmu, to oddalenie powództwa nie nastąpiło z powodu nie wykazania przez powódkę jakichkolwiek faktów, ale z powodu oceny prawnej, zatem i w tym przedmiocie przesłuchanie powódki nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia opartego na interpretacji przepisu prawa. W końcu odnośnie okoliczności kontynuowania istniejącego stosunku najmu podnieść należy, że okoliczność ta nie ma znaczenia dla zgłoszonego przez powódkę w przedmiotowej sprawie roszczenia ustalenia wstąpienia w stosunek najmu garażu.

W przedmiocie zarzutu dotyczącego naruszenia art.328 § 2 kpc przez niewskazanie w uzasadnieniu przyczyny nieprzeprowadzenia dowodu z przesłuchania powódki podnieść należy, iż na stronie 8 swego uzasadnienia Sąd pierwszej instancji wskazał, iż nie przeprowadził dowodu z przesłuchania powódki, gdyż pismo procesowe pełnomocnika powódki z dnia 17 stycznia 2012 roku zawierające tenże wniosek zostało zwrócone zarządzeniem przewodniczącego z dnia 13 lutego 2012 roku na podstawie art.13 § 1 kpc, bowiem pełnomocnik do pisma nie dołączył dowodu jego doręczenia lub nadania bezpośrednio pełnomocnikowi pozwanej radcy prawnemu J. G..

Odnosząc się do zarzutu nierozpoznania istoty sprawy - żądań ewentualnych wskazać należy dobitnie, że w pozwie pełnomocnik powódki zawarł jedno żądanie - ustalenia, że T. F. wstąpiła w stosunek najmu garażu zlokalizowanego w S. przy ul. (...) stanowiącym własność (...) sp. z o. o. w miejsce zmarłego najemcy M. F.. W końcowej części uzasadnienia pozwu z ostrożności procesowej wskazano jedynie, że umowa najmu garażu została zawarta pomiędzy (...) a M. F. w czasie trwania związku małżeńskiego z T. F., zatem pozostały przy życiu małżonek nie wstępuje w stosunek najmu garażu, lecz kontynuuje ten najem jako współnajemca. Powódka jednak nie wyartykułowała z pozwu żadnego żądania ewentualnego, co więcej wyartykułowanie takiego żądania nie nastąpiło także na rozprawie przed Sądem pierwszej instancji. Słusznie Sąd Rejonowy nie potraktował jako żądania pozwu zawartej w końcowej części pozwu wypowiedzi, gdyż nie zawiera ona żadnego żądania, jest jedynie przytoczeniem poglądu, który jak zasadnie zauważył Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu pozostaje nawet w sprzeczności z żądaniem pozwu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art.385 kpc oddalił apelację powódki jako niezasadną w całości.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego zapadło na podstawie art. 98 § 1 kpc, który statuuje zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty postępowania apelacyjnego złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej, którego wysokość została określona na podstawie § 6 pkt 1 w zw. z § 12 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).